

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Ради Асоціації «Незалежна
асоціація банків України»
від 21.08.2015 р.

Голова Ради

_____ Р.В. Шпек
(підпис) м.п.

РЕГЛАМЕНТ
Постійно діючого Третейського суду
при Асоціації «Незалежна асоціація банків України»

місто Київ
2015 рік

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

Третейський суд – Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «Незалежна асоціація банків України».

Засновник Третейського суду – Асоціація «Незалежна асоціація банків України».

Третейський суддя – фізична особа, призначена у встановленому цим Регламентом і погодженому сторонами порядку, відповідно до Закону України «Про третейські суди» для вирішення спорів у Третейському суді.

Третейська угода – угода сторін про передачу спору на вирішення Третейським судом.

Регламент Третейського суду – розроблений відповідно до вимог Закону України «Про третейські суди» Регламент Постійно діючого Третейського суду при Асоціації «Незалежна асоціація банків України», який визначає порядок та правила вирішення спорів у Третейському суді, порядок та правила звернення до Третейського суду, порядок формування складу Третейського суду, інші питання, пов'язані з вирішенням спорів Третейським судом.

Інші терміни, що використовуються у даному Регламенті, мають визначення, передбачені Законом України «Про третейські суди».

Стаття 2. Законодавство, яке застосовується Третейським судом при вирішенні спорів

1. Третейський суд вирішує спори на підставі Конституції України та законів України, інших нормативно - правових актів та міжнародних договорів України. У випадках, передбачених законом або міжнародними договорами України, Третейський суд застосовує норми права інших держав.

2. У разі відсутності законодавства, що регулює певні спірні відносини, Третейський суд застосовує законодавство, яке регулює подібні відносини, а за відсутності такого Третейський суд застосовує аналогію права чи керується торговими та іншими звичаями, якщо останні за своїм характером та змістом властиві таким спірним відносинам.

3. Порядок розгляду справ Третейським судом визначається Законом України «Про третейські суди» та цим Регламентом. Цей Регламент підлягає застосуванню в частині, що прямо не суперечить чинному на момент такого застосування законодавству України.

4. При виникненні процедурних питань, що не врегульовані цим Регламентом, Третейський суд вирішує їх керуючись положеннями, які хоча й не передбачені Законом України «Про третейські суди», але не суперечать принципам організації та діяльності Третейського суду, визначеним цим Законом, і є необхідними для належного здійснення Третейським судом повноважень з третейського вирішення спорів.

Стаття 3. Право передачі спору на розгляд Третейського суду. Компетенція Третейського суду

1. Юридичні та/або фізичні особи мають право передати на розгляд Третейського суду будь-який спір, який виникає з цивільних чи господарських правовідносин, крім випадків передбачених Законом України «Про третейські суди». Спір може бути переданий на розгляд Третейського суду за наявності між сторонами Третейської угоди, яка відповідає вимогам закону.

2. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди. Якщо сторони не домовилися про інше при передачі спору до Третейського суду, Регламент Третейського суду розглядається як невід'ємна частина третейської угоди.

3. За будь-яких обставин у разі суперечності третейської угоди Регламенту третейського суду застосовуються положення Регламенту.

4. Третейська угода укладається у письмовій формі. Третейська угода вважається укладеною, якщо вона підписана сторонами чи укладена шляхом обміну листами, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням засобів електронного чи іншого зв'язку, що забезпечує фіксацію такої угоди, або шляхом направлення відзиву на позов, в якому одна із сторін підтверджує наявність угоди, а інша сторона проти цього не заперечує.

5. Третейська угода має містити відомості про найменування сторін та їх місцезнаходження, предмет спору, місце і дату укладання угоди. Посилання у договорі, контракті на документ, який містить умову про третейський розгляд спору, є третейською угодою за умови, що договір укладений у письмовій формі і це посилання є таким, що робить третейську угоду частиною договору.

6. Питання щодо компетенції Третейського суду по конкретній справі вирішується Головою Третейського суду, складом Третейського суду чи третейським суддею, який розглядає спір одноособово. При цьому Третейська угода, що є частиною договору, тлумачиться як угода, яка не залежить від інших умов договору. Недійсність окремих положень договору/контракту, що містить третейське застереження, не тягне за собою недійсність такої третейської угоди.

7. Спір може бути переданий на вирішення Третейського суду до прийняття компетентним судом рішення у спорі між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав.

Стаття 4. Підвідомчість справ Третейському суду

1. Третейський суд в порядку, передбаченому Законом України «Про третейській суди» та цим Регламентом, може розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських відносин, окрім тих, що не можуть бути предметом третейського розгляду відповідно до чинного законодавства України.

Зокрема, розгляду в Третейському суді не підлягають:

- справи у спорах про визнання недійсними нормативно-правових актів;
- справи у спорах, що виникають при укладенні, зміні, розірванні та виконанні господарських договорів, пов'язаних із задоволенням державних потреб;
- справи, пов'язані з державною таємницею;
- справи у спорах, що виникають із сімейних правовідносин, крім справ у спорах, що виникають із шлюбних контрактів (договорів);

- справи про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом;
- справи, однією із сторін в яких є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт під час здійснення ним владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, державна установа чи організація, казенне підприємство;
- справи у спорах щодо нерухомого майна, включаючи земельні ділянки;
- справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення;
- справи у спорах, що виникають з трудових відносин;
- справи, що виникають з корпоративних відносин у спорах між господарським товариством та його учасником (засновником, акціонером), у тому числі учасником, який вибув, а також між учасниками (засновниками, акціонерами) господарських товариств, пов'язаних із створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності цих товариств;
- інші справи, які відповідно до закону підлягають вирішенню виключно судами загальної юрисдикції або Конституційним Судом України;
- справи, коли хоча б одна із сторін спору є нерезидентом України;
- справи, за результатами розгляду яких виконання рішення третейського суду потребуватиме вчинення відповідних дій органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими чи службовими особами та іншими суб'єктами під час здійснення ними владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень;
- справи у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки).

Розділ II. ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 5. Мова третейського розгляду

1. Розгляд справ у Третейському суді провадиться українською мовою, якщо інше не передбачено третейською угодою.
2. Сторона, яка надає документи чи письмові докази мовою іншою, ніж мова третейського розгляду, повинна забезпечити їх переклад на мову третейського розгляду.

Стаття 6. Місце проведення третейського розгляду

1. Третейський розгляд відбувається у приміщенні Третейського суду, що знаходиться за місцезнаходженням Третейського суду.

Стаття 7. Гласність третейського розгляду

1. Третейський розгляд справ у Третейському суді є відкритим.
2. У разі, коли проти відкритого розгляду справи Третейським судом заперечує хоча б одна із сторін з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, справа

розглядається у закритому засіданні. Про розгляд справи у закритому засіданні виноситься ухвала.

Стаття 8. Конфіденційність

1. Третейський суд, суддя Третейського суду, працівники Апарату Третейського суду не вправі розголошувати відомості та інформацію, що стали йому (їм) відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників, окрім випадків прямо передбачених законом.

Розділ III. СКЛАД ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 9. Третейські судді

1. Третейські судді не є представниками сторін. Суддями Третейського суду можуть бути особи, які відповідають вимогам, встановленим Законом України «Про третейські суди» та внесені до списку третейських суддів Третейського суду.

2. Судді Третейського суду здійснюють третейський розгляд самостійно. При здійсненні третейського розгляду судді незалежні від будь-якого впливу, нікому не підзвітні і підкоряються лише закону.

3. У разі одноособового вирішення спору третейський суддя повинен мати вищу юридичну освіту. У разі колегіального вирішення спору вимоги щодо наявності вищої юридичної освіти поширюються лише на Головуючого складу суду.

Стаття 10. Формування складу Третейського суду

1. Формування складу Третейського суду для третейського розгляду справи здійснюється в порядку, встановленому цим Регламентом.

2. В залежності від спору, з метою забезпечення всебічного, повного та об'єктивного його вирішення, кількісний та персональний склад Третейського суду для вирішення кожної конкретної справи визначається Головою Третейського суду або особою, на яку покладено виконання обов'язків Голови Третейського суду. Розгляд справи Третейським судом може здійснюватися суддею одноособово, або колегією у складі непарної кількості суддів Третейського суду.

3. Третейський суддя, який розглядає справу одноособово, або у разі колегіального вирішення спору, головуєчий складу третейських суддів та третейські судді, призначаються Головою Третейського суду або особою, на яку покладено виконання обов'язків Голови Третейського суду із списку третейських суддів Третейського суду, якщо сторони у третейській угоді не встановили іншого.

4. При одноособовому розгляді справи, третейський суддя, призначений до розгляду справи є головуєчим і діє від імені Третейського суду. При розгляді справи колегією суддів, головуєчий складу колегії Третейського суду призначається Головою Третейського суду.

5. Не пізніше 5 (п'яти) днів з моменту реєстрації позовної заяви у Третейському суді, Голова Третейського суду або особа, на яку покладено виконання обов'язків Голови Третейського суду, виносить розпорядження щодо призначення кількісного та персонального складу третейського суду для конкретної справи та передає справу головуєчому складу Третейського суду або третейському судді, який розглядає справу одноособово.

6. Голова Третейського суду та його Заступники мають право розглядати справи, як третейські судді одноособово або у складі колегії суддів.

Стаття 11. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

1. Підстави для відводу чи самовідводу третейського судді визначаються Законом України «Про третейські суди» та передбачають, що третейський суддя не може брати участі у розгляді справи, а після його призначення чи обрання підлягає відводу чи самовідводу:

- якщо він особисто чи опосередковано заінтересований у результаті розгляду справи;
- якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках;
- на його прохання або за спільним рішенням сторін;
- у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його обрання чи призначення;
- у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення чи обрання, невиконання ним обов'язків третейського судді у конкретній справі;
- у разі виявлення невідповідності третейського судді вимогам, встановленим статтею 18 Закону України «Про третейські суди»;
- якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою.

2. Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, але була відведена чи заявила самовідвід, як сторона, представник сторони або в будь-якій іншій якості.

Стаття 12. Порядок відводу чи самовідводу третейського судді

1. За наявності підстав для самовідводу, передбачених Законом України «Про третейські суди», суддя Третейського суду зобов'язаний заявити самовідвід до початку розгляду справи. Якщо такі підстави виникли після початку третейського розгляду, третейський суддя повинен без зволікання повідомити сторони про підстави його відводу чи самовідводу, що виникли після початку третейського розгляду, та заявити самовідвід.

2. Письмова мотивована заява про відвід третейського судді має бути подана стороною протягом 3 (трьох) днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді відповідно до Закону України «Про третейські суди». У разі пропуску встановленого строку питання про прийняття заяви про відвід третейського судді вирішується Головою Третейського суду або його Заступником залежно від причин пропуску строку.

3. Якщо третейський суддя, якому заявлено відвід, сам не відмовиться від участі в розгляді справи, питання про відвід вирішується Головою Третейського суду або його Заступником протягом 5 (п'яти) днів з моменту отримання заяви сторони.

Стаття 13. Припинення повноважень третейського судді, складу третейського суду, заміна третейського судді

1. Якщо третейський суддя, склад Третейського суду, виявляються юридично або фактично не здатними виконувати свої функції, не здійснюють ці функції без виправданої причини або не виконують свої функції з інших підстав, повноваження кожного з них можуть бути припинені за рішенням Голови суду або його Заступника.

2. Повноваження третейського судді також припиняються:

- за погодженням сторін;
- у разі відводу чи самовідводу третейського судді;
- у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- у разі набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено-дієздатним чи недієздатним;
- у разі його смерті, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим рішенням суду, що набрало законної сили.

3. Повноваження складу Третейського суду, яким вирішувався спір, припиняються після прийняття рішення по конкретній справі.

4. У разі, коли повноваження третейського судді припинені відповідно до Закону України «Про третейські суди» та цього Регламенту, інший третейський суддя призначається чи обирається згідно з правилами, які застосовуються при призначенні чи обранні третейського судді.

5. При колегіальному розгляді справи, припинення повноважень одним чи декількома з третейських суддів не тягне за собою розгляду справи спочатку. Після призначення чи обрання нового третейського судді (суддів) розгляд справи продовжується. У разі припинення повноважень всім складом колегії суддів Третейського суду, після формування нового складу суду порядку передбаченому статтею 10 цього Регламенту, розгляд справи починається спочатку.

Розділ IV. УЧАСНИКИ ТРЕТЕЙСЬКОГО РОЗГЛЯДУ

Стаття 14. Учасники третейського розгляду

1. Учасниками третейського розгляду є сторони та їх представники.
2. Сторонами третейського розгляду можуть бути фізичні та юридичні особи.
3. Треті особи можуть брати участь у розгляді справи у випадках, передбачених цим Регламентом. Участь третіх осіб у третейському розгляді є добровільною.
4. Питання щодо участі третіх осіб та їх процесуальні права у третейському розгляді вирішуються Третейським судом відповідно до вимог цього Регламенту.

Стаття 15. Права та обов'язки осіб, які приймають участь у справі

1. Особи, які приймають участь у справі, мають право знайомитись з матеріалами справи, робити з них витяги, знімати копії, брати участь у засіданнях третейського суду, надавати докази, брати участь у дослідженні доказів, подавати клопотання, давати письмові та усні пояснення, заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників розгляду, заявляти відводи, користуватися іншими правами відповідно до третейської угоди, цього Регламенту та Закону України «Про третейські суди».

2. Позивач має право при розгляді справи в Третейському суді до прийняття рішення змінити підставу або предмет позову, збільшити або зменшити розмір позовних вимог, відмовитись від позову повністю або частково.
3. Відповідач має право при розгляді справи в Третейському суді визнати позов повністю або частково.
4. Сторони можуть закінчити справу укладенням мирової угоди в порядку, передбаченому цим Регламентом.
5. Третейський суд не приймає відмову позивача від позову, зменшення ним розміру позовних вимог, визнання відповідачем позову, не затверджує мирову угоду сторін, якщо це суперечить закону або прямо порушує права інших осіб.
6. Особи, які приймають участь у справі, повинні добросовісно користуватись всіма наданими їм правами, вживати заходів до всебічного, повного та об'єктивного дослідження всіх обставин справи.

Стаття 16. Участь у справі кількох позивачів та відповідачів. Заміна неналежного відповідача

1. Позов може бути подано кількома позивачами чи до кількох відповідачів (процесуальна співучасть). Кожний з позивачів або відповідачів щодо іншої сторони виступає в третейському розгляді самостійно. Співучасники можуть доручити ведення справи одному або декільком з співучасників.
2. У разі, якщо при підготовці справи до судового розгляду або під час судового розгляду в суді буде встановлено, що позов пред'явлений не до тієї особи, яка повинна відповідати за позовом, Третейський суд може за клопотанням або зі згоди позивача допустити заміну неналежного відповідача належним при його згоді на розгляд спору в Третейському суді та за умови наявності підписаної третейської угоди. Після заміни неналежного відповідача розгляд справи проводиться спочатку, про що Третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 17. Процесуальне правонаступництво

1. У разі вибуття однієї із сторін третейського розгляду (реорганізація юридичної особи, уступка вимоги, переведення боргу, смерть фізичної особи та інші випадки зміни осіб у зобов'язаннях) Третейський суд проводить заміну цієї сторони її правонаступником при згоді правонаступника, вказуючи про це в рішенні або ухвалі.
2. Для правонаступника усі дії, здійснені в третейському процесі до вступу правонаступника в справу, обов'язкові в тій мірі, в якій вони були обов'язкові для особи, яку правонаступник змінив.
3. Якщо третейська угода укладена у вигляді третейського застереження, то вона вважається невід'ємною частиною угоди і щодо неї діють такі самі правила правонаступництва, що й до угоди в цілому.
4. правонаступництво можливе на будь-якій стадії третейського розгляду.

Стаття 18. Треті особи

1. За клопотанням сторони, з ініціативи суду чи з власної ініціативи, якщо спір стосується її прав чи інтересів, до прийняття Третейським судом рішення по справі,

третя особа може вступити до третейського розгляду. Для залучення третьої особи до участі у справі необхідна її згода та згода учасників третейського розгляду.

2. Треті особи, які заявляють самостійні вимоги відносно предмета спору, можуть вступити у справу при умові існування щодо них третейської угоди. Вони користуються усіма правами і несуть усі обов'язки позивача. У разі, якщо третя особа заявляє самостійні вимоги відносно предмета спору та вступила у справу після початку судового розгляду, розгляд справи проводиться спочатку.

3. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, мають процесуальні права і обов'язки сторони, за виключенням права на зміну підстави або предмета позову, збільшення або зменшення розміру позовних вимог, відмови від позову, визнання позову або укладення мирової угоди, пред'явлення зустрічного позову.

4. Про залучення третьої особи до розгляду справи Третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 19. Представники сторін і третіх осіб

1. Сторони можуть брати участь у третейському розгляді справи особисто або через представника.

2. Представниками у Третейському суді можуть бути особи, які досягли вісімнадцяти років, мають цивільну процесуальну дієздатність і належно посвідчені повноваження на здійснення представництва у Третейському суді.

3. Фізичні особи мають право вести свої справи у Третейському суді особисто або через представників. Особиста участь у справі фізичної особи не обмежує його права мати у цій справі представника.

4. Справи юридичних осіб ведуть у Третейському суді їх керівники, що діють в межах повноважень, наданих їм законом, іншими нормативно-правовими актами і установчими документами, або представники юридичних осіб, при наявності в них відповідної довіреності.

5. Повноваження представників сторін мають бути посвідчені довіреністю. Довіреність фізичної особи повинна бути посвідчена нотаріально або особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на службі, стаціонарному лікуванні чи за рішенням суду, або за місцем його проживання. Довіреність від імені юридичної особи видається за підписом посадової особи, уповноваженої на це законом, статутом або положенням, з прикладенням печатки юридичної особи (за наявності). Повноваження адвоката, як представника, можуть також посвідчуватись договором або відповідним ордером.

6. Представник, який має повноваження на ведення справи у Третейському суді, може вчиняти від імені особи, яку він представляє усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути зазначені у виданій йому довіреності.

Стаття 20. Участь експерта

1. З метою правильного вирішення спору Третейський суд має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для надання висновку з питань, які виникають під час розгляду справи і стосуються сфери її спеціальних знань. Сторони мають право пропонувати Третейському суду питання, які

підлягають роз'ясненню експертом. Остаточне коло цих питань встановлюється Третейським судом в ухвалі.

2. Експерт може безпосередньо брати участь у третейському розгляді. Якщо це необхідно для дачі висновку, експерт має право знайомитись з матеріалами справи, брати участь у огляді та дослідженні доказів.

3. Сторони, які беруть участь у третейському розгляді, мають право заявити відвід експерту, якщо він особисто, прямо чи побічно заінтересований в результаті розгляду справи, якщо він перебуває в родинних стосунках з особами, які беруть участь у судовому процесі, а також з мотивів його некомпетентності. Відвід експерту заявляється у письмовій формі та має бути мотивований. Питання про відвід вирішується складом третейського суду, що розглядає справу, про що виноситься ухвала.

Розділ V. ДОКАЗИ

Стаття 21. Поняття і види доказів

1. Доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких Третейський суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інші обставини, які мають значення для правильного вирішення спору.

2. Доказами можуть бути: письмові і речові докази, пояснення сторін, третіх осіб, їхніх представників, покази свідків, висновки експертів.

Стаття 22. Обов'язки доказування і подання доказів. Огляд та дослідження доказів. Зберігання та повернення доказів

1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

2. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору. Якщо Третейський суд визнає за необхідне одержати документи від підприємств, установ, організацій, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх Третейському суду.

3. Ненадання витребуваних третейським судом доказів, інших письмових документів чи матеріалів, не є перешкодою для третейського розгляду і прийняття рішення, якщо причина ненадання документів визнана Третейським судом неповажною.

4. Докази подаються в Третейський суд в оригіналах чи належним чином засвідчених копіях.

5. Третейський суд може провести огляд та дослідження письмових і речових доказів у місці їх знаходження в разі неможливості доставки цих доказів в Третейський суд. Про проведення огляду та дослідження доказів за місцем їх знаходження, виноситься ухвала.

6. Огляд та дослідження доказів проводиться Третейським судом з повідомленням осіб, які приймають участь у справі, про місце, дату і час огляду та дослідження

доказів. Нез'явлення належним чином повідомлених осіб не перешкоджає проведенню огляду та дослідженню доказів.

7. Всі зібрані письмові докази разом з процесуальними документами сторін та Третейського суду зберігаються у справі.

8. Оригінали наявних у справі документів, за клопотанням осіб, які надали ці документи, можуть бути повернені їм після отримання рішення або з дня оголошення рішення. Якщо Третейський суд дійде висновку, що повернення оригіналів документів не нанесе шкоди правильному розгляду справи, ці документи можуть бути повернуті в процесі провадження у справі до винесення рішення. При цьому у справі залишаються належним чином завірені копії документів.

Стаття 23. Належність і допустимість доказів

1. Третейський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування.

2. Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження своїх вимог або заперечень.

Стаття 24. Підстави звільнення від доказування

1. Обставини, визнані сторонами та іншими особами, які беруть участь у третейському розгляді, приймаються Третейським судом як факти, не потребуючі доказування.

2. Визнання стороною обставин, якими інша сторона обґрунтовує свої вимоги або заперечення, звільняє іншу сторону від необхідності доказування таких обставин.

3. Обставини, визнані Третейським судом загальновідомими, не потребують доказування.

4. Обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, кримінальній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при третейському розгляді, в якому беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлені ці обставини.

Стаття 25. Письмові докази

1. Письмовими доказами є будь-які документи, акти, довідки, листування службового або особистого характеру або витяги з них, виконані у формі, що дозволяє встановити достовірність документа.

2. Документи, отримані через факсимільний, електронний або інший зв'язок, а також документи, підписані електронним цифровим підписом або іншим аналогом власноручного підпису, допускаються в якості письмових доказів у випадках і в порядку, встановлених законом, іншим нормативно - правовим актом або договором.

3. До письмових документів, що надаються Третейському суду, виконаних повністю або в частині іноземною мовою, повинні бути додані їх належним чином завірені переклади на українську мову.

4. Документ отриманий в іноземній державі, визнається в Третейському суді письмовим доказом, якщо він легалізований у встановленому порядку.

5. Іноземні офіційні документи визнаються у Третейському суді письмовими доказами без їх легалізації у випадках, передбачених міжнародними договорами України.

6. Оригінали документів сторін, що є у справі, за заявами осіб, що їх представляють, можуть бути повернуті їм після прийняття рішення, якщо ці документи не підлягають передачі іншій особі. Одночасно з заявами зазначені особи надають належним чином завірени копії документів або заявляють клопотання про засвідчення Третейським судом вірності копій, що залишаються у справі. Копії завіряться суддею, який розглядав дану справу одноособово або Головуючим складу Третейського суду.

Стаття 26. Речові докази. Зберігання речових доказів

1. Речовими доказами є предмети матеріального світу, що містять інформацію про обставини, які мають значення для справи. Речовими доказами є також магнітні, електронні та інші носії інформації, що містять аудіовізуальну інформацію про обставини, що мають значення для справи.

2. Речові докази зберігаються за місцем їх знаходження. Вони повинні бути детально описані, опечатані, а у разі необхідності зафіксовані на фото - чи відеоплівку.

3. Речові докази можуть зберігатися за місцезнаходженням Третейського суду, якщо Третейський суд визнає це за необхідне.

4. Витрати на зберігання речових доказів розподіляються між сторонами у відповідності з правилами, встановленими цим Регламентом.

5. Третейський суд і зберігач вживають заходів по зберіганню речових доказів у незмінному стані.

Стаття 27. Призначення експертизи

1. З метою правильного вирішення спору Третейський суд має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для роз'яснення питань, що потребують спеціальних знань, про що Третейський суд виносить відповідну ухвалу.

2. Перелік і зміст питань, з яких повинна бути проведена експертиза, визначається Третейським судом. Особи, які приймають участь у справі, мають право надати Третейському суду питання, які повинні бути роз'яснені при проведенні експертизи.

3. Висновок експерта оголошується у судовому засіданні і досліджується поряд з іншими доказами у справі. За клопотанням особи, яка приймає участь у справі, або за ініціативою Третейського суду експерт може бути викликаний у засідання Третейського суду. Експерт після оголошення його висновку має право дати по ньому необхідні пояснення, а також відповісти на додаткові питання осіб, які приймають участь у справі та Третейського суду.

Стаття 28. Оцінка доказів

1. Третейський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні обставин справи та наявних у справі доказів.

2. Жоден доказ не має для суду наперед встановленого значення. Третейський суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

3. Результати оцінки доказів суд відображає в рішенні, в якому наводяться мотиви їх прийняття чи відмови у прийнятті.

Розділ VI. ВИТРАТИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ВИРІШЕННЯМ СПОРУ ТРЕТЕЙСЬКИМ СУДОМ

Стаття 29. Склад витрат, пов'язаних з вирішенням спору

1. Склад та розмір витрат, пов'язаних з розглядом спору Третейським судом, порядок їх сплати і розподілу між сторонами встановлюється цим Регламентом, а також Положенням про витрати, пов'язані з вирішенням спору Постійно діючим Третейським судом при Асоціації «Незалежна асоціація банків України» (надалі – Положення про витрати).

2. До складу витрат, пов'язаних з вирішенням спору Третейським судом, належать:

- третейський збір;
- гонорари третейських суддів;
- витрати Третейського суду, пов'язані з організаційним забезпеченням третейського розгляду, листуванням Третейського суду, телефонним, телеграфним, телексним, факсимільним, електронним та іншим зв'язком;
- витрати, понесені третейськими суддями у зв'язку з участю в третейському розгляді, в тому числі витрати, понесені третейськими суддями на оплату проїзду до місця вирішення спору;
- витрати, пов'язані з оплатою послуг експертів, перекладачів, якщо такі були запрошені чи призначені для участі в третейському розгляді;
- витрати, пов'язані з оглядом і дослідженням речових та письмових доказів за їх місцезнаходженням;
- витрати, понесені свідками;
- витрати, пов'язані з оплатою стороною, на користь якої було прийнято рішення Третейського суду, послуг представника, пов'язаних із наданням правової допомоги;
- інші витрати.

3. Суми третейських зборів та інших витрат, що підлягають сплаті Третейському суду, вважаються сплаченими у день їх зарахування на рахунок Асоціації «Незалежна асоціація банків України».

Стаття 30. Третейський збір. Розміри та порядок сплати третейського збору

1. При поданні позовної заяви до Третейського суду позивач повинен сплатити третейський збір. Розмір та порядок оплати третейського збору за розгляд справи Третейським судом передбачений Положенням про витрати та цим Регламентом.

2. Розміри третейських зборів, які будуть застосовуватись у наступному році встановлюються рішенням Ради Асоціації Асоціацією один раз на календарний рік до 31 жовтня поточного року.

3. Третейський збір за подання позову майнового характеру сплачується в таких розмірах:

1. в разі, якщо сума заявлених позовних вимог не перевищує 30 000,00 гривень,
2. третейський збір стягується у сумі 80 грн. + 1,5% від ціни позову;
3. в разі, якщо сума заявлених позовних вимог перевищує 30 000,00 гривень,
4. третейський збір складає 400 гривень + 1% від суми заявлених позовних вимог, але не більше 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
4. З позовних заяв немайнового характеру стягується третейський збір в розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, встановленого в Україні на момент сплати третейського збору.
5. Якщо позовна заява містить одночасно вимоги майнового і не майнового характеру, сплачується одночасно третейський збір, встановлений для позовних заяв майнового характеру і для позовних заяв немайнового характеру.
6. В разі збільшення розміру позовних вимог сума третейського збору збільшується згідно з новою ціною позову. До заяви про збільшення розміру позовних вимог додається документ, що підтверджує сплату (доплату) третейського збору у встановленому порядку і розмірі.
7. При зменшенні ціни позову сплачений третейський збір не повертається.
8. У разі, коли третейський розгляд справи Третейським судом не відбувся чи був припинений, сплачений стороною третейський збір повертається стороні, крім випадків, якщо це було зумовлено відводом усіх суддів, укладанням сторонами мирової угоди, відмовою позивача від позову, залишенням позову без розгляду та іншими обставинами, передбаченими Законом України «Про третейські суди». В такому разі сторони відшкодовують Третейському суду всі понесені ним витрати, про що зазначається в ухвалі Третейського суду.

Стаття 31. Гонорари третейських суддів

1. Сума гонорарів третейських суддів є частиною третейського збору.
2. Склад Третейського суду за розгляд кожної справи отримує гонорар, що складає 50% від загальної суми сплаченого позивачем третейського збору за розгляд даної справи.
3. При колегіальному розгляді справи, сума гонорару складу Третейського суду розподіляється між третейськими суддями, що розглядали спір, наступним чином:
 - 50% від загальної суми гонорару складу Третейського суду виплачується третейському судді – доповідачу у справі;
 - решта суми розподіляється між третейськими суддями порівну.
4. Гонорари третейським суддям сплачуються Асоціацією «Незалежна асоціація банків України» один раз на місяць у порядку передбаченому Положенням про витрати.

Стаття 32. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом

1. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору Третейським судом, між сторонами здійснюється третейським судом згідно з третейською угодою. В разі відсутності посилань у третейській угоді на порядок розподілу витрат, розподіл між сторонами витрат, які пов'язані з вирішенням спору, здійснюються Третейським судом у такому порядку:
 - при задоволенні позову витрати покладаються на відповідача;
 - при відмові в позові – на позивача;

- при частковому задоволенні позову – на обидві сторони пропорційно розміру задоволених вимог.
- 2. Порядок розподілу витрат, пов'язаних з вирішенням спору Третейським судом, зазначається у рішенні або ухвалі Третейського суду.

Розділ VII. ПОРЯДОК ТА ПРАВИЛА ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ. ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ

Стаття 33. Подання позовної заяви. Форма та зміст позовної заяви

1. Третейський розгляд у справі порушується на підставі позовної заяви.
2. Подана до Третейського суду позовна заява реєструється та направляється Голові Третейського суду.
3. Якщо позов подано без дотримання вимог статті 35 Закону України «Про третейські суди» чи умов, передбачених п. 4 цієї статті Регламенту, Голова Третейського суду або його Заступник пропонує позивачеві протягом 10 (десяти) днів з моменту отримання пропозиції усунути виявлені недоліки. До усунення недоліків справа залишається без руху, а при невиконанні пропозицій заява вважається неподаною і повертається позивачеві. У разі своєчасного усунення недоліків позивачем, справа призначається до розгляду в порядку передбаченому статтею 10 цього Регламенту.
4. Позовна заява подається до Третейського суду у письмовій формі та підписується позивачем, або іншою особою, яка має право діяти від імені позивача.

У позовній заяві, що подається до Третейського суду, повинні зазначатися:

- найменування Третейського суду;
- дата подання позовної заяви;
- найменування і юридичні адреси сторін, які є юридичними особами, та/або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи сторін, які є фізичними особами;
- найменування і юридична адреса представника позивача, якщо він є юридичною особою або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи представника, який є фізичною особою, у випадках, коли позов подається представником;
- зміст вимог, ціна позову, якщо вимога підлягає оцінці;
- обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують,
- розрахунок вимог;
- посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;
- перелік матеріалів, які подаються до позовної заяви;
- підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника.

До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:

- наявність третейської угоди;
- обґрунтованість позовних вимог;
- повноваження представника;
- направлення копії позовної заяви іншій стороні (опис вкладення про відправлення цінного листа, виписка з реєстру поштових відправлень, тощо).

5. Днем подання позову до Третейського суду вважається день його вручення Третейському суду, а в разі відправлення поштою - дата штампа на конверті поштового відділення за місцем відправлення.

6. До зустрічного позову, який повинен бути взаємопов'язаний з первісним, застосовуються ті ж вимоги, що й до первісного позову.

Стаття 34. Ціна позову

1. Ціна позову визначається:

- у позовах щодо стягнення коштів - сумою, яка пред'явлена позивачем до стягнення;
- у позовах про визнання права власності на майно або його витребування - ринковою вартістю майна;
- у позовах, які складаються з кількох самостійних вимог - загальною сумою всіх вимог.

2. Якщо позивач не визначив або невірно визначив ціну позову, Третейський суд з власної ініціативи або за клопотанням відповідача визначає ціну позову на підставі наявних у справі відомостей, виходячи з встановлених пунктом першим цієї статті правил.

Стаття 35. Прийняття позовної заяви до розгляду та порушення провадження у справі

1. Після отримання Третейським судом позовної заяви Голова Третейського суду або особа, на яку покладено виконання обов'язків Голови Третейського суду у порядку, передбаченому статтею 10 цього Регламенту, одноособово визначає кількісний та персональний склад суду для розгляду справи, якщо він не був визначений третейською угодою. Формування складу Третейського суду проводиться шляхом винесення Головою Третейського суду або особою, на яку покладено виконання обов'язків Голови Третейського суду відповідного розпорядження.

2. Не пізніше 5 (п'яти) днів з дати винесення розпорядження головуєчий суддя вирішує питання про можливість порушення провадження у справі.

3. При прийнятті позову Третейський суд, серед іншого, вирішує питання про наявність у нього компетенції на розгляд справи, а також вирішує питання про наявність та дійсність угоди про передачу спору на розгляд Третейського суду. У разі, якщо Третейський суд дійде висновку про відсутність або недійсність зазначеної угоди, або встановить, що вирішення справи не належить до компетенції Третейського суду, він відмовляє у розгляді справи. Про відмову у розгляді справи вноситься мотивована ухвала, яка надсилається сторонам. При цьому позивачу разом з ухвалою повертаються позовні матеріали та сума сплаченого третейського збору.

4. Третейський суд приймає до провадження позовну заяву, подану з додержанням вимог Закону України «Про третейські суди» та цього Регламенту.

5. Про прийняття позовної заяви третейський суддя, який розглядає справу одноособово або головуєчий складу Третейського суду вносить ухвалу, якою порушується провадження у справі. В ухвалі зазначається час на підготовку справи

до третейського розгляду, дії, які належить виконати особам, які приймають участь у справі, строки їх виконання, дата, час та місце проведення розгляду справи.

6. Ухвали про прийняття позовної заяви до провадження Третейського суду та порушення провадження у справі направляються особам, які приймають участь у справі, протягом 3 (трьох) днів з дати винесення такої ухвали у порядку, передбаченому статтею 37 цього Регламенту.

7. В ухвалі про порушення провадження у справі Третейський суд пропонує відповідачу у строк не більше ніж за 3 (три) дні до першого судового засідання по справі надати письмовий відзив на позовну заяву. Голова Третейського суду чи його Заступник може продовжити строк для надання відповідачем відзиву на позов при заявленні останнім відповідного клопотання.

Стаття 36. Відзив на позовну заяву

1. Відповідач повинен надати Третейському суду письмовий відзив на позовну заяву. Неподання відповідачем відзиву у встановлені цим Регламентом строки не звільняє його в подальшому від виконання вимог Третейського суду про надання відзиву на позовну заяву.

2. Наслідки невиконання вимог Третейського суду можуть бути встановлені складом Третейського суду.

Стаття 37. Зустрічний позов

1. Відповідач вправі подати зустрічний позов для розгляду Третейським судом, якщо такий позов є підвідомчим Третейському суду та може бути предметом третейського розгляду відповідно до третейської угоди.

2. Зустрічний позов може бути подано на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття рішення по справі.

3. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним, зокрема, коли вони впливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть зараховуватися.

4. Зустрічний позов має відповідати вимогам, встановленим для позовних заяв.

5. Сторона зобов'язана надати відзив на пред'явлений до неї зустрічний позов у порядку та строки, що передбачені третейською угодою або цим Регламентом.

Стаття 38. Забезпечення позову

1. Якщо сторони не домовилися про інше, Третейський суд може за заявою будь-якої сторони розпорядитися про вжиття таких забезпечувальних заходів щодо предмета спору, які він вважає необхідними, з урахуванням положень цивільного та господарського процесуального законодавства.

2. Третейський суд може витребувати від будь-якої сторони надати належне забезпечення позову у зв'язку з такими заходами.

3. Про забезпечення позову виноситься ухвала.

Розділ VIII. ТРЕТЕЙСЬКИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 39. Підготовка розгляду справи

1. Склад Третейського суду перевіряє стан підготовки справи до розгляду і, якщо визнає за необхідне, вживає додаткові заходи для такої підготовки.
2. Якщо склад Третейського суду приймає додаткові заходи по підготовці справи, він повинен встановити строки, протягом яких ці додаткові заходи повинні бути виконані.
3. Головуючий складу Третейського суду, або третейський суддя, який розглядає справу одноособово, може давати відповідальному секретарю Третейського суду окремі доручення у зв'язку з підготовкою та проведенням розгляду справи. Він також доручає йому виклик сторін на засідання.

Стаття 40. Повідомлення сторін про засідання Третейського суду

1. Третейський суд направляє сторонам повідомлення про день, час та місце проведення засідання Третейського суду не пізніше ніж за 10 (десять) днів до такого засідання.
2. Повідомлення направляється за останнім відомим місцем проживання фізичної особи чи за юридичною адресою або місцезнаходженням юридичної особи рекомендованим листом з повідомленням про вручення, телеграмою, телефонограмою, факсом чи за допомогою інших засобів зв'язку, у тому числі шляхом вручення особисто.
3. Повідомлення вважаються такими, що отримані стороною в день їх доставки, навіть якщо на цей час одержувач за цією адресою не знаходиться чи не проживає, а про зміну своєї адреси ним не було повідомлено іншу сторону належним чином.
4. Неотримання Третейським судом підтвердження про отримання стороною надісланого їй повідомлення не перешкоджає розгляду справи за відсутності такої сторони, якщо повідомлення було направлено Третейським судом з дотриманням порядку, визначеного цією статтею.

Стаття 41. Примирення сторін. Мирова угода

1. Третейський суд на початку розгляду справи повинен з'ясувати у сторін можливість вирішення спору шляхом укладання мирової угоди.
2. В подальшому Третейський суд застосовує заходи для примирення сторін, сприяє їм у вирішенні спору шляхом укладення мирової угоди на всіх стадіях процесу.
3. Сторони мають право закінчити справу укладенням мирової угоди, як до початку третейського розгляду, так і на будь-якій його стадії, до прийняття судом рішення.
4. За клопотанням сторін Третейський суд приймає рішення про затвердження мирової угоди. Мирова угода не повинна порушувати права і законні інтереси інших осіб і суперечити закону. Мирова угода може стосуватися лише прав і обов'язків сторін щодо предмету спору.
5. Умови мирової угоди сторін викладаються в адресованих Третейському суду письмових заявах, що долучаються до справи. Ці заяви підписуються відповідно позивачем, відповідачем чи обома сторонами.

6. Мирова угода затверджується Третейським судом. Зміст мирової угоди викладається письмово в Рішенні Третейського суду.

Стаття 42. Відмова позивача від позову, визнання позову відповідачем

1. Відмова позивача від позову, визнання позову відповідачем викладаються в адресованих Третейському суду письмових заявах, що долучаються до справи. Ці заяви підписуються відповідно позивачем чи відповідачем.

2. До прийняття відмови позивача від позову Третейський суд роз'яснює сторонам наслідки відповідних процесуальних дій, перевіряє, чи є повноваження на вчинення цих дій у представників сторін.

3. Про прийняття відмови позивача від позову Третейський суд виносить ухвалу, якою одночасно припиняє провадження у справі.

4. У разі визнання відповідачем позову третейський суд приймає рішення про задоволення позову за умови, що дії відповідача не суперечать законодавству або не порушують прав і охоронюваних законом інтересів інших осіб.

Стаття 43. Залишення позовної заяви без розгляду

1. Третейський суд залишає позовну заяву без розгляду, якщо після її прийняття до розгляду встановить, що:

- позовну заяву підписано або подано не уповноваженою особою;
- належним чином повідомлений позивач, без поважних причин не подав витребувані третейським судом матеріали, необхідні для вирішення спору, або не з'явився у засідання Третейського суду і його нез'явлення перешкоджає вирішенню спору, якщо від нього не надійшла заява про розгляд справи за його відсутності;
- позовна заява не відповідає вимогам Закону України «Про третейські суди» та цього Регламенту, або не було сплачено третейський збір, і позивач не усунув цих недоліків у встановлений Третейським судом строк;
- позивач подав заяву про залишення позову без розгляду.

2. У разі залишення позовної заяви без розгляду виноситься ухвала, в якій зазначаються підстави для залишення позовної заяви без розгляду. Копії ухвали направляються сторонам у справі.

3. Залишення позовної заяви без розгляду не перешкоджає повторному зверненню з нею до Третейського суду в загальному порядку після усунення обставин, що слугували підставою для залишення заяви без розгляду.

Стаття 44. Зупинення провадження у справі та його поновлення

1. Третейський суд має право зупинити провадження у справі за клопотанням сторони або за своєю ініціативою у таких випадках:

- призначення Третейським судом експертизи;
- надсилання Третейським судом матеріалів до слідчих органів;
- реорганізації юридичної особи;
- у провадженні компетентного суду є справа зі спору між тими ж сторонами, про той же предмет і з тих же підстав.

2. Третейський суд за заявою сторони або з власної ініціативи поновлює провадження у справі після усунення обставин, що зумовили його зупинення.

3. Про зупинення провадження у справі та його поновлення виноситься ухвала.

Стаття 45. Припинення третейського розгляду

1. Підставами для припинення третейського розгляду є такі випадки:
 - спір не підлягає вирішенню в Третейському суді;
 - є рішення компетентного суду між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав;
 - позивач відмовився від позову;
 - сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;
 - підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано;
 - у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва.
2. Про припинення третейського розгляду Третейський суд постановляє ухвалу. В ухвалі Третейський суд зазначає підстави для припинення третейського розгляду, а також вирішує питання про розподіл між сторонами витрат. Копії ухвали направляються особам, які приймають участь у справі.
3. У разі припинення третейського розгляду повторне звернення до Третейського суду з приводу спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав не допускається.

Стаття 46. Порядок ведення засідання

1. Третейський розгляд здійснюється у формі засідань Третейського суду. Порядок ведення засідання визначається складом Третейського суду, який розглядає справу.
2. Третейський розгляд відбувається, як правило, за участі сторін або їх представників. Третейський суд вправі визнати явку сторін у засідання обов'язковою.
3. Третейський суддя, який розглядає справу одноособово чи головує в складі суду:
 - відкриває засідання Третейського суду і оголошує, яка справа підлягає розгляду;
 - перевіряє явку в судове засідання осіб, які приймають участь у справі, їх представників та інших учасників третейського розгляду, встановлює їх особи і перевіряє повноваження;
 - встановлює, чи повідомлені належним чином особи, які не з'явилися у засідання, і які є відомості про причини їх неявки;
 - з'ясовує питання щодо можливості слухання справи;
 - оголошує склад суду, представляє секретаря засідання, осіб, які приймають участь в якості експерта, перекладача, і роз'яснює особам, які приймають участь у справі, їх право заявляти відводи;
 - роз'яснює особам, які приймають участь у справі, та іншим учасникам третейського процесу їх процесуальні права і обов'язки;
 - видаляє з місця третейського розгляду свідків до початку їх опитування;
 - визначає з врахуванням думки осіб, які приймають участь у справі, послідовність проведення процесуальних дій;

- з'ясовує, чи підтримує позивач позов, чи визнає позов відповідач, чи не бажають сторони закінчити справу мировою угодою;
 - керує засіданням, забезпечує умови для всебічного і повного дослідження доказів і обставин справи, забезпечує розгляд заяв і клопотань осіб, які приймають участь у справі;
 - приймає процесуальні рішення з усіх необхідних для вирішення справи питань.
4. Заяви і клопотання осіб, які беруть участь у справі, розглядаються Третейським судом після того, як буде заслухана думка решти присутніх у засіданні осіб, які беруть участь у справі. За результатами розгляду заяв і клопотань Третейський суд виносить ухвали або зазначає про результати їх розгляду безпосередньо в рішенні суду.

Стаття 47. Протокол судового засідання

1. Протокол засідання суду ведеться лише в разі наявності угоди між сторонами про ведення протоколу.
2. Для ведення протоколу головуючим складу Третейського суду може бути призначений секретар третейського розгляду, а за його відсутності, секретар може бути обраний із складу суду (крім головуючого, яким вирішується спір).
3. У протоколі засідання суду зазначаються:
 - 1) дата та місце розгляду справи;
 - 2) прізвища третейських суддів і секретаря;
 - 3) суть спору;
 - 4) найменування сторін, їхніх представників, свідків, експертів, інших осіб, які беруть участь у розгляді справи;
 - 5) заяви та клопотання сторін;
 - 6) вказівки та вимоги до сторін по справі, висунуті Третейським судом;
 - 7) розклад засідань Третейського суду;
 - 8) зміст пояснень сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;
 - 9) подані під час третейського розгляду докази, відомості про їх огляд;
 - 10) узгодження сторонами питання про необхідність зберігання та умови зберігання рішень Третейського суду;
 - 11) витрати, понесені сторонами.
4. Протокол підписується секретарем та всіма третейськими суддями, які розглядали справу.
5. Якщо секретар особисто чи опосередковано зацікавлений у результаті розгляду справи, або якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках він підлягає відводу чи самовідводу. Питання про відвід секретаря невідкладно вирішується складом Третейського суду, який розглядає справу.

Стаття 48. Перерва у засіданні Третейського суду

1. Третейський суд за клопотанням особи, яка бере участь у справі, або за власною ініціативою може оголосити перерву у засіданні, про що виносить ухвалу.

2. Після закінчення перерви, засідання продовжується. Повторний розгляд досліджених до перерви доказів не провадиться, у тому числі при заміні представників осіб, які приймають участь у справі.

3. Особи, які приймають участь у справі і присутні в засіданні до оголошення перерви, вважаються належним чином оповіщеними про час і місце засідання Третейського суду, і їх нез'явлення у засідання після закінчення перерви не є перешкодою для його продовження.

Стаття 49. Відкладення розгляду справи

1. Третейський суд може відкласти розгляд справи:

- у випадку необхідності витребувати нові докази;
 - у зв'язку з неявкою в засідання суду представника відповідача і відсутністю у справі підтвердження про його повідомлення про день третейського розгляду справи в разі, якщо така неявка перешкоджає подальшому розгляду справи;
 - у випадку залучення до участі у справі іншого відповідача;
 - у випадку необхідності заміни відведеного третейського судді, експерта.
- Розгляд справи може бути відкладено і за наявності інших обставин, що перешкоджають, вирішенню спору в даному засіданні.

2. Про відкладення розгляду справи Третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 50. Наслідки неподання сторонами документів, інших письмових матеріалів або неявки сторін

1. Ненадання витребуваних Третейським судом доказів, інших письмових документів чи матеріалів, неявка в засідання Третейського суду сторін або їх представників, які належним чином були повідомлені про розгляд справи і проведення засідання Третейського суду, не є перешкодою для третейського розгляду і прийняття рішення, якщо причина ненадання документів або неявки сторін у засідання визнана Третейським судом неповажною.

Стаття 51. Закінчення розгляду справи по суті

1. Після дослідження доказів у справі і промов сторін головуєчий у засіданні Третейського суду, або суддя, який розглядає справу одноособово, оголошує розгляд справи по суті закінченим, і суд виходить до нарадчої кімнати для прийняття рішення, про що оголошується присутнім у залі засідання.

Стаття 52. Прийняття рішення Третейським судом

1. Рішення Третейського суду приймається після дослідження усіх обставин справи третейським суддею, що одноособово розглядав справу, або більшістю голосів третейських суддів, які входять до складу суду. Рішення оголошується у засіданні Третейського суду.

2. Рішення має відповідати за формою вимогам ст. 46 Закону України «Про третейські суди».

3. Третейський суд вправі оголосити лише резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм рішення, мотивоване рішення має бути направлене сторонам у строк, який не перевищує 5 (п'яти) робочих днів з дня оголошення резолютивної частини рішення.

4. Кожній стороні направляється по одному примірнику рішення. У разі відмови сторони одержати рішення Третейського суду або її неявки без поважних причин у засідання Третейського суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 53. Додаткове рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом 7 (семи) днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

2. Заяву про прийняття додаткового рішення має бути розглянуто тим складом суду, який вирішував спір, протягом 7 (семи) днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення Третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви про прийняття додаткового рішення.

Стаття 54. Роз'яснення рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом 7 (семи) днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.

2. Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом Третейського суду, який вирішував спір, протягом 7 (семи) днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви виноситься ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення, або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення.

4. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 55. Виправлення рішення

1. Третейський суд у тому ж складі, з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду, може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки або будь-які інші неточності, про що виноситься ухвала, яка є складовою частиною рішення. Розгляд заяви про виправлення у рішенні описки, арифметичної помилки або будь-яких інших неточностей проводиться без виклику сторін.

Стаття 56. Обов'язковість рішення Третейського суду

1. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення Третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.

2. Сторони та Третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.

Стаття 57. Оскарження рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, крім випадків, передбачених Законом.
2. Рішення Третейського суду може бути оскаржене та скасоване лише у випадку та з підстав прямо передбачених Законом України «Про третейські суди».
3. Заяву про скасування рішення третейського суду може бути подано до компетентного суду сторонами, третіми особами протягом 3 (трьох) місяців з дня прийняття рішення Третейським судом, а особами, які не брали участь у справі, у разі якщо Третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки, - протягом 3 (трьох) місяців з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про прийняття рішення Третейського суду.
4. Скасування компетентним судом рішення Третейського суду не позбавляє сторони права повторно звернутися до Третейського суду, крім випадків, передбачених цією статтею.
5. У разі якщо рішення Третейського суду скасовано повністю або частково внаслідок визнання компетентним судом недійсною третейської угоди або через те, що рішення прийнято у спорі, який не передбачений Третейською угодою, чи цим рішенням вирішені питання, що виходять за межі Третейської угоди, відповідний спір не підлягає подальшому розгляду в третейських судах.

Стаття 58. Ухвали Третейського суду

1. З питань, що виникають у процесі розгляду справи і не стосуються суті спору, Третейський суд постановляє ухвали. Ухвала, винесена Третейським судом, виконується негайно, якщо інше не встановлено Третейським судом в самій ухвалі.

Стаття 59. Зберігання матеріалів справ, розглянутих Третейським судом

1. Справи, розглянуті Третейським судом, зберігаються у Третейському суді протягом 10 (десяти) років з дня прийняття рішення.

Розділ ІХ. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 60. Порядок внесення змін та доповнень до цього Регламенту

1. Зміни та доповнення до Регламенту вносяться відповідно з діючим законодавством України.
2. Спори, які були передані на розгляд Третейського суду до моменту внесення в текст Регламенту відповідних змін та доповнень, вирішуються Третейським судом на підставі тієї редакції Регламенту, яка була затверджена та застосовувалась Третейським судом на момент прийняття спору до розгляду.